
Shri Ramaprapattishatakam

श्रीरामप्रपत्तिशतकम्

Document Information

Text title : Shri Ramaprapattishatakam

File name : rAmaprapattishatakam.itx

Category : raama, shataka, prapatti

Location : doc_raama

Proofread by : Aruna Narayanan narayanan.aruna at gmail.com

Description/comments : From stotrArNavaH 04-20

Latest update : September 12, 2020

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Ramaprapattishatakam

श्रीरामप्रपत्तिशतकम्

कल्याणाम्बिमहाधीरः कल्याणगुणवारिधिः ।
कल्याणरामः कृपया कल्याणानि करोतु नः ॥

राजराजशिरोरत्नराजनीराजिताङ्घ्रये ।
राजद्राजवक्त्राय रामराजाय मङ्गलम् ॥

यः कोसलेन्द्रदुहितुः सुकृतेन साक्षा-
ज्जातो हरिस्तनुभवो द्विवि वासवाद्यैः ।
अस्मान् जगथ्य विनुतः परिपालयेति
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ १ ॥

वृन्दारका यदुदये प्रमदाद्योर्ध्यां
सन्तानकल्पकुसुमैः परितो ववर्षुः ।
गन्धर्वजातिरतिगानरता भवूव
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २ ॥

यस्योदये मनुजलोकशुभोदयोऽभूत्
सर्वं क्षणेन जगतो दुरितं प्रशान्तम् ।
यकुर्मुदा नटनभास्वरसः प्रकामं
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ३ ॥

यस्याद्वितीयमनघं शुभदं भयघ्नं
मुक्तिप्रदं श्रवणमङ्गलमार्तिहारि ।
रभ्यं समुल्लसति नाम जगत्पवित्रं
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ४ ॥

यं लक्ष्मणेन भरतेन य सानुजेन
भाव्ये सडाभिविहरन्तमवेक्ष्य दृष्टया ।
प्रापुर्न तृप्तिमवशाः प्रमटेन लोका-

स्तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ५ ॥

यः शैशवे कनकमौक्तिकनीलरत्न-

माणिः ख्यवज्रवरभूषणभूषिताङ्गः ।

लोकान् प्ररञ्जयति कुञ्जरमञ्जुगत्या

तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ६ ॥

यः शैशवे मधुरसूक्तिसुधाप्रवाहे-

लोकस्य कर्णलुट्टयानि मुहुर्निषिष्य ।

युक्ते निराकृतसुराधिपभाग्यमेनं

तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ७ ॥

यं शैशावातिरमणीयसुभद्रवेध-

माकर्णार्दीर्घनवरक्तसरोजनेत्रम् ।

धन्या बभूवुरवलोक्य दृशैव पौरा-

स्तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ८ ॥

यं शैशवे नयनसौम्यदयारुलीला

कन्दर्पकोटिकमनीयनरावतारम् ।

धन्या बभूवुरवलोक्य दृशैव पौरा-

स्तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ९ ॥

यं मौक्तिकाभरणासुन्दरमन्दलासं

नव्यप्रवालरुचिराधरशोभमानम् ।

धन्या बभूवुरवलोक्य दृशैव पौरा-

तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ १० ॥

यः शैशवे कुशिकजेन मभावनाय

नीतोऽनुजेन सल्लसंप्रतिपन्नमन्त्रः ।

मध्याह्नभास्कर धवातितरां रराज

तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ११ ॥

भाव्ये समस्तजनतावधकारिवृत्तिं

यस्ताटकां स्त्रियमपीभसल्लस्रवीर्याम् ।

उत्वा सलीलमकरोद्भुवनं प्रलृष्टं

तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ १२ ॥

यस्ताटकानिधनलृष्टमुनिप्रदिष्टा-
 न्यस्त्राण्यगाण्यमडिमानि चिरन्तनानि ।
 साक्षाद्विधाय य मनोवशगानि यङ्के
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ १३ ॥

पौगाण्ड अेव वयसि प्रबलं सुबाहुं
 यः डेसरीव करिणं समितौ निहत्य ।
 मारीचमब्धिमनयत् सडसा शरेण
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ १४ ॥

यो मैथिलेन्द्रनगरीमभियातुकाम-
 स्त्रिस्रोतसं धुपथिकां कुशिकात्मजोक्ताम् ।
 शृण्वन् मुमोद भृशमात्मकुलीनभूपान्
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ १५ ॥

यो गौतमाप्यमुनियोषितमात्मकान्त-
 शापोररीकृतशिलावपुषं क्षणेन ।
 यङ्के स्वपादरजसा तटिदाभदेडां
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ १६ ॥

यो गौतमात्मजसमीरितगाधिसूनु-
 ब्राह्मण्यसङ्गमकथाश्रुतिलृष्टयेतः ।
 श्लाघ्यस्तमेव सुचिरं लृष्टये ननन्द
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ १७ ॥

देवासुरैरपि दुरासदमीशयापं
 भङ्क्त्वा भृणालमिभराडिव लीलया यः ।
 सधश्चकार जनकं सङ्कल्पप्रतिज्ञं
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ १८ ॥

यो जानकीपरिणये स्वशिरो विनम्य
 द्योभ्यां तदङ्घ्रिसरसीरुडमश्ममौलौ ।
 आरोप्य तन्भुभमवेक्ष्य जडास मन्दं
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ १९ ॥

यो मैथिलेन्द्रनगरात् स्वपुरं प्रयास्थन्
 मार्गे गृहीतपरशुं भृगुञ्जं सयापम् ।

व्यद्रावयधृत्तशरासनदर्पवीर्यं

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २० ॥

यो भ्रातृभिस्त्रिभिरुद्वृढवधूसमेतै-

र्त्तुमप्रसाधितवल्ग्विरघाघिरुढः ।

साडेतमेत्य धरणीसुतयैव रेमे

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २१ ॥

यो मातुवालयमतिप्रमदैन साकं

संप्रेषयन् ससलजं भरतं स्वपित्रोः ।

शुश्रूषया चिरमशेषजनप्रियोऽभूत्

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २२ ॥

यस्तातमातृवयनावितथीकरस्तं

साम्राज्यभोगमनपेक्ष्य सडानुजेन ।

वध्वा यथौ वनमशेषजगद्धिताय

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २३ ॥

यो नव्यशाद्रलतले मृदुपादगत्या

गङ्गामुपेत्य गुडमानित उत्तरंस्ताम् ।

छित्वा गुडं सरथसूतमभूज्जटाल-

स्तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २४ ॥

यस्तज्जनेन सल सोदरजनकीर्त्यां

तीर्त्वा प्लवैः ससलिलाः सरितश्च बह्विः ।

रेमे पुरीव सुदृशा सल चित्रकूटे

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २५ ॥

यो मातुलस्य निलयाद्रनमागतेन

पादानतेन भरतेन पुरागमाय ।

संप्रार्थितोऽपि गमनं मनसापि नैच्छत्

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २६ ॥

यो राज्यपालनकृते मणिपादुके स्वे

दत्त्वा नताय भरताय य सान्त्वपूर्वम् ।

पुर्यै निवर्त्य तमभूत् परमप्रदृष्ट-

स्तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २७ ॥

यः सानुजो वनितया सड चित्रकूट-
 त्यङ्गवात्रिमस्य य वधूं प्रणिपत्य ताभ्याम् ।
 दत्तं विभूषणकुलं मुमुद्रे प्रगृह्य
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २८ ॥
 यो दण्डकावनमुपेत्य भलं विराधं
 उत्वा विदेलतनयाममितप्रमोदाम् ।
 कृत्वा तुतोष शरभङ्गकुतामिताशीः
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ २९ ॥
 यो वै सुतीक्ष्णमुनिना समनुगृहीतः
 कुम्भोद्भवं समभिवाधे मुदा य तस्मात् ।
 तूर्णं शरासनमसिं प्रतिलभ्य रेजे ।
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ३० ॥
 यो दण्डकावनतपोनिरतैर्मुनीन्द्रै-
 रत्यर्थितो निभिलराक्षसनाशनाय ।
 तेभ्यस्तथेति दयया विदधे प्रतिज्ञां
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ३१ ॥
 यो यातुधाननिधने विधृतप्रतिज्ञः
 कालं व्यपेक्ष्य निवसन् वरपञ्चवट्याम् ।
 मित्रं जटायुषमवाप्य तुतोष कामं
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ३२ ॥
 यो दुर्मतिं ञटिति शूर्पाण्णां विभीकां
 स्वस्मिन् सगर्भकर्यूर्णितकार्णनासाम् ।
 कृत्वा मुमोय दयया विपिने सञ्जवां
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ३३ ॥
 यो द्रूषणत्रिशिरसौ य भरं तदीयं
 सैन्यं यतुर्दशगुणोक्तसडसङ्घ्यम् ।
 ओको निडत्य मुमुद्रे सडसा जयेन
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ३४ ॥
 यः पङ्क्तिक्न्धरलुतां भृगयन् स्वकान्तां

तस्याः कृते भगवति पथि मुक्तश्रवम् ।
 दग्ध्वा स्वतातवदमुष्य ददौ य मुक्तिं
 तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ३५ ॥

यो भक्षितुं स्वमनुजं य कृतप्रयत्नं
 दग्ध्वा कबन्धमपि योजनदीर्घबाहुम् ।
 श्रुत्वा तद्दुक्तशबरीयरितो ननन्द
 तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ३६ ॥

यस्तापसीं ससहजः शबरीमुपेत्य
 तत्कल्पितप्रयुरपूजनलब्धदर्षः ।
 तद्भुक्तशेषकलभुक् प्रमुमोद कामं
 तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ३७ ॥

यो व्याधयोषिदभिसूचितमैत्रपात्रं
 सुग्रीवमेव मृगयन् समुपेत्य पम्पाम् ।
 तत्राञ्जनेयमभिगृह्य ननन्द गाढं
 तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ३८ ॥

यो वायुसूनुघटितातुलमैत्रदृष्ट
 सुग्रीवदत्तनिजदारविभूषणानि ।
 दृष्ट्वा तुतोष रमणीमिव वीक्ष्य साक्षात्
 तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ३९ ॥

यो मित्रपुत्रकथिताञ्जवैरदुःख-
 निर्मोचिनोदितमनाः करुणारसाब्धिः ।
 लब्ध्यां तमाश्रिति ददावलयं य तस्मै
 तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ४० ॥

यो मित्रमोदविधये सलसैककेन
 बाणोत्तमेन विनिहत्य मलेन्द्रपुत्रम् ।
 सुग्रीवमेव कपिराज्यपट्टेऽभ्यषिञ्चत्
 तं राममार्तिहरां शरणां भजामि ॥ ४१ ॥

यो भूमिशैलनिलयान् जनकेन्द्रपुत्र्याः
 सम्मार्गाणाय सलसा कपिनायकेन ।
 आनाथितान् कपिवरान् मुमुद्रे समीक्ष्य

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ४२ ॥

यः सौरिणा कपिवरेषु दिशश्चतस्रः

प्रस्तावितेषु कृतिनं लनुमन्तमेव ।

ज्ञात्वा करेऽस्य विततार निजाङ्गुलीयं

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ४३ ॥

यत्प्राभवादितरकीशवरैरलङ्घ्य-

वारान्निधिं पथि विधूनितमार्गविघ्नम् ।

वेशन्तवल्लघु ततार समीरसूनु-

स्तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ४४ ॥

लङ्घामुपेत्य निशि राक्षसकोटिगुप्तां

केनाप्यदृश्यगतिरेव यदीयभुम्भा ।

रक्षोऽवरोधमनिवात्मभवश्चयाः

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ४५ ॥

यत्पादपद्मयुगलस्मरणो लनूमान्

सीतां विलोड्य य वित्तीर्य वराङ्गुलीयम् ।

यूडामणिं समुपगुह्य मुदं प्रपेदे

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ४६ ॥

यत्पादचिन्तनभलाद्दशवङ्गकान्ता-

लीलावनं लघु विभज्य समीरसूनुः ।

तत्पालकानपि निहत्य जयी मुमोद

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ४७ ॥

यत्पादसंश्रयभलात् पवमानसूनुः

सेनापतीन् ञटिति पञ्च य मन्त्रिपुत्रान् ।

समाक्षमप्यतिबलं सुलभं जघान

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ४८ ॥

यत्पादसेवनभवेन छि मरुत्सुमारो

ब्रह्मास्त्रबन्धनमपीन्द्रजिता प्रयुक्तम् ।

निर्धूय पङ्क्तिवदनं य तृणाय मेने

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ४९ ॥

यत्पादवाशिजयुगस्मृतिवैभवेन
 वालाग्रसीम्नि दशकन्धरदीपितेन ।
 वैश्वानरेण पवनात्मभवो न द्देडे (भुवो न दाडः)
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५० ॥

यत्पादपद्मविनतिप्रभवप्रभावात्
 पश्यत्सु राक्षसगणेष्वपि वायुसूनुः ।
 भस्मीयकार रुचिरामविशङ्क्य लङ्गां
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५१ ॥

यत्पादसंस्तुतिभवेन सुतोऽनिलस्य
 भस्मावशेषविभवां प्रविधाय लङ्गाम् ।
 तीर्त्वाब्धिमुत्तरतटं पुनराजगाम
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५२ ॥

यत्पादभङ्गिभङ्गिमातिशयेन वायोः
 पुत्रोऽङ्गदादिकपिभिः सड दृष्टप्रवेशम् ।
 भूत्वा विभोर्मधुवनं य पपौ मधूनि
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५३ ॥

यत्सन्निधिं समुपगम्य मरुत्तनूजः
 पादाम्बुजं सविनयं सडसा प्रणम्य ।
 दृष्टा मया जनकजेति जगाद मोदात्
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५४ ॥

यो मारुतेर्निजवधूकुशलप्रवृत्तिं
 यूडामण्डिं य समवाप्य परं प्रदृष्टः ।
 सर्वस्वदानसदृशं परिषस्वजे तं
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५५ ॥

यः स्वानुजार्कजसमीरजशङ्कभूज-
 नीलादितिः कपिवरैः सड मन्त्र्यमाणः ।
 लङ्गां शुभंयुदिवसे यकमेऽभिगन्तुं
 तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५६ ॥

यः पावमानिमधिरुड्य मुदा स्वयं तं
 तारासुतं समधिरुडवतानुजेन ।

सम्भाषमाणं धनजेन ययाववायीं
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५७ ॥

यः सर्वराक्षसविभेदनबद्धदीक्षै-
र्वृक्षायुधैर्दरिबलप्रवरैः परीतः ।
तीरं ययौ सपदि दक्षिणवारिशो-
स्तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५८ ॥

पङ्क्त्याननानुज्जुषेऽपि विभीषणाय-
स्वाङ्घ्रिद्धयीसरसिञ्जं शरणं गताय ।
योऽदाख्यिरायुरपि राक्षसराजलक्ष्मीं
ते राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ५९ ॥

गम्भीरमात्मनि पराङ्मुपमम्बुधिं यः
कुद्धो विशोष्य विशिभेन शिभिप्रभेण ।
तत्प्रार्थितः पुनरमुं स्ववशं निनाय
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६० ॥

अब्धिं नलेन हरिभिर्लघु बन्धयित्वा
तीर्त्वा तमाशु निभिलैः सड वानरैर्यः ।
लङ्कां निरुच्छ्वसनमारुरुधे समन्तात्
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६१ ॥

यो वज्रदंष्ट्रमतिदृष्टमकम्पनं य
धूम्राक्षमक्षयमुभानपि राक्षसेन्द्रान् ।
रक्षोबलाधिपतिमप्यडनत् प्रडस्तं
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६२ ॥

यो लीलया युधि निकृत्तरथध्वजाक्ष-
सेनाकिरीटशरयापमतिक्षताङ्गम् ।
रक्षोऽधिराजमकरोदपि कान्तिशीकं
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६३ ॥

यः कुम्भकर्णमयलं मधवानिवाशु
बाणैश्च मूर्ध्नि पद्योरपि यूर्णयित्वा ।
शोकाभ्मुधावलममज्जयदाशरेन्द्रं
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६४ ॥

यो देवतान्तकनरान्तकरातिकाय-

कुम्भनिशीर्षकनिङ्गुम्भमखोदरादीन् ।

संखार्य वानरगणैर्भुमुष्टे जयेन

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६५ ॥

यः शोषिताक्षमकरेक्षणामत्तयुद्धो-

न्भतान् विरुपनयनादिनिशायरेन्द्रान् ।

संखारयन् कपिवरैर्भुदमाप गाढ

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६६ ॥

नाम स्मरन् मनसि यस्य समीरपुत्रो

गत्वान्तरं जलधिमेकमुद्धूर्तमात्रात् ।

दिव्यौषधाद्रिभुपगृह्य पुनः समागात्

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६७ ॥

यः पाकशासनजितं समुपात्तमायं

यज्ञाङ्कियार्थमुपविष्टनिङ्गुम्भिवान्तम् ।

संखार्य सम्भुदमविन्दत लक्ष्मणेन

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६८ ॥

यः स्थन्दनेभतुरगालिपदातिपूर्णाः

सन्नद्धमूलबलसङ्घपरार्धकोटीः ।

यामार्धतः प्रतिजघान सुलीलचैक-

स्तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ६९ ॥

यः कौण्डिण्यशिरांसि दशोज्ज्वलानि

कृतानि चैकशतमङ्कुरितानि भूयः ।

दृष्ट्वा ननन्द शतकण्ठतपःप्रभावं-

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ७० ॥

यो वासवप्रलितमातलिसंप्रणीतं

दिव्यं रथं समभिनन्द्य मुद्याधिरुह्य ।

तेजोवृत्तो विरुरुचेऽसुरडेव(मघवेव) साक्षात्

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ७१ ॥

यः संयुगे दशभुवं निशितैः स्वभाणै-

रापादमस्तकमतीव गवाक्षिताङ्गम् ।
 कृत्वापि निश्चलमवेक्ष्य बभार उर्ष
 तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ७२ ॥

सङ्ग्रामभुव्यरिजयाय घटोद्भवेन
 प्रीत्योपदिष्टमुपगृह्य रविस्तवं यः ।
 तेजो वलन् युधि बभौ रिपुदुर्निरीक्षं
 तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ७३ ॥

रक्षोऽधिपान्तकरणोऽतिविद्यक्षणोऽपि
 यो मात? ? वतितरां समनुग्रहीतुम् ।
 आज्ञापितास्त्रभरिनाशकमेव मेने
 तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ७४ ॥

योऽस्त्रेण पद्मजनुषः क्षणदायरेन्द्रं
 द्वेषैव वक्षसि विबिध निपात्य भूमौ ।
 लोकाणिवार्तिमपनीय भृशं ननन्द
 तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ७५ ॥

यत्संलुतो दशभुजोऽप्यतिपापकर्मा
 सधो विधूतकलुषोऽधिक(दीपितात्मा) ।
 सायुज्यमुक्तिमगमद्भरयोगिगम्यां
 ते राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ७६ ॥

यः सापराधिनमपि क्षणदायरेन्द्रं
 संलुत्य संप्रकटयन् स्वकृपालुतां यः (यम्) ।
 तेजोमयं स्वपदमेव समानिनाय ।
 तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ७७ ॥

निर्वर्त्य चाश्रुतमथाशु विभीषणं यो
 लङ्काधिपत्यपद एव मुदाभिषिष्य ।
 सङ्ग्राममूर्ध्नि विजयी विरराज धन्वी
 तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ७८ ॥

योऽभ्यर्थितोऽपरिचयेऽपि विभीषणेन
 तं मानयन् सकरुणं निजसान्त्ववाक्यैः ।
 पूजो जलर्ष सुलुटां लुटि कारयित्वा

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ७९ ॥

सौशील्यनिर्जितवसिष्ठवधूसवभावां

प्राणप्रियां निजवधूमपि धर्मबद्धः ।

निन्दन् वपुस्त्रिजगतीमनलो न मेने (?)

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८० ॥

यस्मै भिया दुतवडो निजसात्कृताङ्गी-

मत्यादृतांशुकविभूषितदिव्येडोडाम् ।

अङ्गे वडन् पुनरदादवनीतनूञ्जं

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८१ ॥

संवीक्ष्य यं विजयिनं शिवपद्मजेन्द्र-

वैवस्वताम्भुपतिवैश्रवणाद्विदेवाः ।

कल्पप्रसूननिकरैः समुदोऽत्यवर्षं

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८२ ॥

राम प्रसीद रघुवीर रणाग्रधीर

रक्षःकुलान्तक विभो विजयी भवेति ।

यः संस्तुतोऽपिलसुरैर्विरराज वीरः

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८३ ॥

यश्च्यम्भडेण धुरि दर्शितमात्मतातं

दृष्टा समुज्ज्वलविमानगतं प्राणम्य ।

अङ्गे धृतः सपदि तेन ननन्द कामं

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८४ ॥

यः पूर्वमात्मगुरुणा भरते वितीर्णं

शापं तमेनमभिवाध य तत्प्रसादात् ।

सम्मोचयन् तमतनोत्तदनुगृहीतं

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८५ ॥

उज्ज्वलयन् पुनरपि प्रडतान् समीडे

कीशान् सुरोत्तमवरच्छलतःसुरेषु ।

यो वैभवप्रकटनाय मुदान्वितोऽभूत्

तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८६ ॥

यः पुष्पकं समधिरुष्य वधूसडायः

साकं निजानुजविभीषणामानुसूभिः ।

अन्यैर्दरीन्द्रनिकरैः स्वपुरीं प्रतस्थे

तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ८७ ॥

गच्छन् पुरीं द्विवि विमानग एव वध्वै

युद्धे दशाननमुभारिवधस्थवानि ।

सन्दर्शयन् सल तथा मुमुदे भृशं य-

स्तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ८८ ॥

यो वायुजागममलस्करपुत्रमैत्रीं

भिल्वप्रियार्थनविधिं य मडीसुतायै ।

जल्पन्निमां व्यधित विस्मितचित्तवृत्तिं

तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ८९ ॥

यश्चोदितो वनितया कपिवर्यपुर्यां

तारामुभाः कपिवधूः परिभूषिताङ्गीः ।

आनाय्य यानमधिराप्य बभार उर्ध्व

तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ९० ॥

यो वानरीस्य उरुमैत्रभरान्विताभ्यः-

आत्माटवीगमनछेतुमुदीरयन्तीम् ।

कान्तां विलोक्य मधुरं प्रलसन् जगाम

तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ९१ ॥

यः सर्वमित्रनिकरैरनुजेन भध्वा

साकं पुरन्दरपुरोहितनन्दनस्य ।

प्राप्याश्रमं तमभिवाद्य कृतार्थ आसीत्

तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ९२ ॥

यस्तापसेन भृशमर्थितमात्मपुर्यां

शृण्वन् स्वबन्धुकुशलानि तदीयवाया ।

ज्ञात्वा ननन्द भरतस्य तपस्विवृत्तिम् ।

तं राममार्तिहराणं शराणं भजामि ॥ ९३ ॥

यो वायुजोदितनिजागमनश्रुतिश्री-

सम्पूर्णाचित्तभरतं प्राप्ताङ्घ्रिपद्मम् ।

प्रीत्या निजाङ्गमधिरोष्य तमालिविदुग्ग
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८४ ॥

भक्त्या य आर्तजननीमभिवाध यान्याः
प्रीत्या तदीरितमडाशिष आधधानः ।
रेजे शतकतुरिव प्रसुवा समेतः
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८५ ॥

यः सोदरैर्वनितया हरिभिश्च नन्दि-
ग्रामात् समं नवसदस्रगजाधिरुद्धैः ।
प्राप्याभवत् प्रमदवान्नगरीमयोध्यां
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८६ ॥

राज्यावनक्षमतमे भरतप्रणीते
संयोज्य यः स्वपद्योर्भण्डिपादरक्षे ।
पूर्णा मनोरथमखो भरतस्य यके
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८७ ॥

योऽनुग्रहं हरिवराय वितीर्य पूर्वं
पश्चात् स्वयं नतविभीषणदत्तहस्तः ।
यस्तातवेश्म समलङ्कृतमाससाद
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८८ ॥

युक्ते वसिष्ठगदिते विजये मुदते
सिंहासने रविशतद्युतिरत्नदीप्ते ।
अध्यास्य मेरुशिखरेऽर्कं ध्रुवाभिरेजे
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ८९ ॥

यं वायुजप्रमुभवानरवर्यनीत-
गङ्गादिस्निध्युयतुर्णवपुण्यतोयैः ।
ब्रह्मात्मजो मुनिवरो विधिनाभ्यषिञ्च्यत्
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ९० ॥

मान्यं मनुप्रभृतिभिर्मकुटं मडार्धं
मौलौ वसिष्ठमुनिना निहितं वडन् यः ।
मध्येसत्तं विरुरुये मधुडेव साक्षात्
तं राममार्तिहरणं शरणं भजामि ॥ ९०१ ॥

यस्मिन् स्वयं त्रिभुवनावनदक्षिणेन (भारदक्षे)

सर्वसडापतिपदे सदसाभिषेकेः(षिक्ते) ।

भेजे मडी वसुमतीपदवाच्यभावं

तं राममार्तिडरणं शरणं भजामि ॥ १०२ ॥

कान्तस्य यस्य जगतां कविताभिषेके

दृष्टा बभूव धरणीयमकृष्टपथ्या ।

गावः सुपुष्टवपुषो ऽयमवन् घटोऽथः

तं राममार्तिडरणं शरणं भजामि ॥ १०३ ॥

यस्मिन् प्रभौ भुवि मडीसुरपूर्ववर्णा

आसन्नधर्मविरता निजधर्मनिष्ठाः ।

अन्योन्यवैरविमुग्धाः करुणार्द्रचित्ता-

स्तं राममार्तिडरणं शरणं भजामि ॥ १०४ ॥

यस्मिन् धरां समनुशासति सर्वमन्या

असन् सदस्त्रशरदायुरनेकपुत्राः ।

आढ्याः प्रमोदभरिताश्च निरामयाश्च

तं राममार्तिडरणं शरणं भजामि ॥ १०५ ॥

यस्य प्रभुत्वपदमावहतो धरण्यां

सामन्तभूमिपतयः स्वयमङ्घ्रिपथे ।

निक्षिप्तमौलिमकुटाः करदा बभूव-

स्तं राममार्तिडरणं शरणं भजामि ॥ १०६ ॥

यस्मिन् क्षितीशपदभाञ्जि भुवि प्रभीता

रक्षःपिशाचकुलदुर्गुलभूतवर्गाः ।

क्षुद्रान् जनानपि कदापि न पीडयन्ति

ते राममार्तिडरणं शरणं भजामि ॥ १०७ ॥

जातु स्मृते दुरितडारिणि यस्य नाम्नि

नश्यन्त्यघानि सकलानि पुराकृतानि ।

वाञ्छाधिकानि कुशलानि भवन्ति सध-

स्तं राममार्तिडरणं शरणं भजामि ॥ १०८ ॥

अष्टोत्तरैकशतपद्यसुपुरितेन

भक्त्यामुहुःस्तुतिवरेण मयेऽयमानः ।

रामः स शेषे जनकात्मजया समेतः

प्रीतः सदापि हृद्ये मम सन्निधत्ताम् ॥ १०८ ॥

इति श्रीरामप्रपत्तिशतकं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Aruna Narayanan

——
Shri Ramaprapattishatakam

pdf was typeset on June 29, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

